

Jeg brugte det Udtryk: som Supplement til Indkomstskatten, altsaa til at udfylde de Huller og fjerne de Anomalier, som kunne opstaa og faktisk meget ofte opstaa, naar Indkomsten er den eneste Basis for personlig Skat. Den højtærede Minister erklærede, at han i og for sig ikke var en Modstander af denne Tanke. Det glæder mig at høre. Ogsaa Ordføreren for Flertallet syntes at have Sympati for dette Princip. Ministeren henviste til Kildeartsbeskatningen, som til Dels udfylder de samme Funktioner, som Formuebeskatningen skulde udfylde. Men nu er jo Forholdet dette, at vistnok kun ganske enkelte Købstæder anvende Kildeartsbeskatningen. Den højtærede Minister henstillede, at man maaske kunde indføre Formueskat, hvor Kildeartsbeskatningen ikke anvendes. Ja, det er en Tanke, som meget muligt kan blive Basis for en videre frugtbar Forhandling, og som vi fra vor Side skulle stille os velvilligt til.

Jeg skal til Slutning kun gentage, at jeg anerkender den Velvillie, hvormed den højtærede Minister i det hele stillede sig overfor de Betragtninger, jeg fremsatte. Jeg bygger derpaa et Haab om, at det vil være muligt at naa til nogle virkelige Fremskridt og Forbedringer af det foreliggende Lovforslag.

R. Christiansen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre. Det glæder mig, at den højtærede Minister erkendte, at han i Princippet til Dels kunde være enig i den Tanke, jeg fremsatte, om muligt at fradrage et Beløb i alle Skatteyderes Indtægt i Lighed med, hvad der sker overfor Statskatten, og som var fremme i Fjor ved Forhandlingen om Ejendomsskyldloven. Den højtærede Minister tilføjede, at han mente, det vilde være et alt for stort Afdrag, dersom vi skulde op til 6—800 Kr. Det mener jeg ogsaa, og jeg sagde udtrykkelig, at der ikke kunde være Tale om saa store Fradrag, for saa vidt de skulde anvendes under de bestaaende Forhold, hvor vi forud have det frie Skøn. Men dersom der skulde være Tale om at komme op til saa store Fradrag, som den ærede Minister nævnede, er det jo et Spørgsmaal, om man ikke kunde komme lidt bort fra det frie Skøn. Dog tror jeg ogsaa, at der vilde vise sig praktiske Vanskeligheder, hvis det skulde finde Sted. Men naar jeg fremsatte Tanken, tænkte jeg egentlig paa Smaabeløb som for Eksempel 300 Kr. (*Wenzel Neergaard:* Det er for lidt).

Ja, men saa skal selvfølgelig det frie Skøn ikke bort; jeg tænker mig, at man kunde gaa til at fradrage disse Smaabeløb og desuagtet beholde det frie Skøn. At tage saa store Beløb franeden, som det blev nævnt, vilde nemlig gøre det ganske umuligt at beskatte for Eksempel Tyendeklassen. Hvis det skulde gøres paa den Maade, maatte der i alt Fald gøres en Undtagelse for ugifte Personer. Det var ogsaa en Udvej, men jeg tænker mig, at det kunde være rigtigt at nøjes med at fradrage et mindre Beløb. Ogsaa den ærede Ordfører for Flertallet, som nys havde Ordet, var inde paa det samme. Som sagt, Tanken har vundet nogen Anerkendelse, man er paa det rene med, at der mulig ligger noget til Grund for den, og dermed vil jeg foreløbig være tilfreds og skal ikke fortsætte med Betragtninger over dette Forhold.

Ligeledes glæder det mig, at der fra flere Sider, ogsaa af den højtærede Minister, er udtalt, at man i Princippet kunde billige det Ønske, jeg har udtalt om, at Selskabsbeskatningen fik en noget videre Udstrækning end i Lovforslaget, navnlig hvad Forbrugsforeningerne angaar. Den ærede Minister mente imidlertid, at det var meget vanskeligt at faa fat paa, hvad der egentlig var Indtægt i disse Foreninger. Det forekommer mig nu slet ikke at være saa vanskeligt for Forbrugsforeningernes Vedkommende, thi vi vide i alt Fald, hvor mange Procent der fordeles. Efter at alle Omkostningerne til Indkøb af Varer, Bestyrelse af Forretningen og Forrentning af den for Driften nødvendige Kapital ere fradragne, fremkommer Overskuddet, og man ved, hvor meget det andrager. Derimod vil jeg erkende, at vanskelige vil det være at komme til Bunds i Forholdet for Eksempel med Hensyn til Udsalgssteder ved Slagterier og lignende, idet den Indtægt, de give, jo, som den højtærede Minister nævnede, er en Del af den Indtægt, der skabes ved selve Slagteriet. Her kan jeg i Øjeblikket ikke anwise nogen Vej til at klare Forholdet, men Spørgsmaalet kunde jo overvejes i et Udvalg.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) mente, at der var noget uforsvarligt i at tage Erhvervskommuneskatten op, idet han vistnok udtrykkelig nævnede, at naar en Mand drev Fabrikvirksomhed i en anden Kommune, var der ikke synderlig Grund til, at den Kommune, hvori Virksomheden fandt Sted, skulde have en Fordel deraf. Deri kan jeg nu ikke være enig. Det forekommer mig,